

Til lovforslag nr. L 207. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 14. maj 1987

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Skattepligt)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt. Nogle af disse spørgsmål og ministerens besvarelser heraf er optrykt som et bilag til denne betænkning.

Udvalget har endvidere modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Advokatfirmaet Jakob S. Arrevad,
Advokatfirmaet Berning & Schlüter,
Advokatrådet,
Dansk Forfatterforening,
Dansk Kunstnerråd,
Dansk Missionsråd,
Den danske Forlæggerforening,
Erhvervenes Skatteudvalg,
Foreningen af Statsautoriserede Revisorer,
Fyns Telefon,
Industrielle Designere Danmark,
Jensen, Otto, Birkerød,
Jydsk Telefon,
Kassetteudvalget,
KODA,
KTAS, Juridisk Sekretariat,
Lassen, Steen, advokat, København,
Musikforlæggerforeningen af 1972,
Nordisk Copyright Bureau.

Nogle af disse henvendelser omhandler tillige andre lovforslag vedrørende skatteflugt (L 202-L 208).

Ministeren for skatter og afgifters kommentarer til to af henvendelserne er optrykt som bilag til denne betænkning.

Der er af ministeren for skatter og afgifter stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Ministeren for skatter og afgifter har over for udvalget oplyst, at man i forbindelse med behandlingen af lovforslaget er blevet opmærksom på, at der for personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, og som oppebærer indkomst fra udlandet, ikke følges en ensartet praksis med hensyn til metoden for opgørelse af underskud.

En ændring af praksis vil imidlertid kunne ramme visse skatteydere, idet resultatet ofte vil blive, at fradraget for underskud helt fortabes. Der foretages for tiden nærmere undersøgelser af konsekvenserne ved en praksisændring med henblik på eventuelt at lovgive om spørgsmålet i næste samling.

Også et spørgsmål om fradrag for renteudgifter er genstand for nærmere overvejelser med henblik på eventuelt at lovgive om spørgsmålet i næste samling.

Endelig har det været drøftet, om fuldt skattepligtige personer, der har foretaget forskudsafskrivninger på en kontrakt om levering af maskiner og lignende driftsmidler eller et byggeprojekt, kan undgå en beskatning af de foretagne forskudsafskrivninger ved at flytte til udlandet og derefter ophæve den indgåede, men endnu ikke opfyldte kontrakt.

Efter reglerne i afskrivningsloven skal der, hvis forudsætningerne for forskudsafskrivningerne ikke opfyldes, f.eks. fordi driftsmidlet ikke leveres eller bygningen ikke fuldføres, ske en regulering af de skatteansættelser, der er påvirket af forskudsafskrivningerne. Det drejer sig altså om skatteansættelserne i en periode, hvor skatteyderen var fuldt skattepligtig til Danmark.

Selv om den fulde skattepligt for en skatteyder er ophørt på tidspunktet for ophævelsen af kontrakten, kan der således foretages en tilbageregulering af de foretagne forskudsafskrivninger efter loven.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for flertallet* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) skal understrege, at det under udvalgsarbejdet er blevet belyst, at der kan ske uacceptabel undvigelse af beskatning af genvundne afskrivninger, når aktiverne er placeret i udlandet og disse først realiseres efter ophør af skattepligten til Danmark. Problemet er antagelig størst i forbindelse med store forskudsafskrivninger eller anvendelse af investeringsfundsmidler til forlods afskrivning på erhvervsjendom i udlandet. Det må anses for højst tvivlsomt, om arbejdskravet i investeringsfundsloven er et effektivt værn mod skattebetinget ejendomserhvervelse i udlandet forud for emigration. Det er mindretallets opfattelse, at der ved ændringer i afskrivningsloven og lov om særlig indkomstskat i den kommende folketingssamling må sikres hjemmel til i en række særlige tilfælde at genbeskatte afskrivninger på fraflytningstidspunktet, uanset at salg ikke finder sted på dette tidspunkt. Mindretallet noterer sig, at et sådant lovinitiativ ikke er omfattet af konkrete aftaler mellem skattereformpartierne, men at det er i god overensstemmelse med hensigtserklæringen i skattereforomaftalen af 19. juni 1985, der har følgende formulering: »Der skal gennemføres regler, der modvirker skatteflugt. Der skal ved disse regler tilstræbes, at indtægt, der optjenes her i landet, også beskattes her. Der skal indgå heri, at også urealiserede avancer og skattecredit på indtægt, der er optjent her, bliver beskattet i forbindelse med fraflytning. De ændrede regler skal tillige begrænse mulighederne for at undgå beskatning gennem udnyttelse af forskelle i de enkelte landes skatteregler«.

De særlige danske regler om forskuds- og forlodsafskrivninger rummer ganske særlige risici for udnyttelse af forskelle i nationale regler, idet der i det land, skatteyderne tilflytter, kan være mulighed for at afskrive på

hele anskaffelsessummen på aktiverne, uanset tidligere foretagne forskuds- og forlodsafskrivninger ved indkomstopgørelsen i Danmark.

Et *andet mindretal inden for flertallet* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) er helt enig i det socialdemokratiske betækningsbidrag, som fastslår, at med denne og de øvrige lovforslag i regeringens »skatteflugt-pakke« er langtfra alle problemer løst, lige som mindretallet er enig med Socialdemokratiet i de konkrete kritikpunkter, der rejses i betækningsbidraget.

Selv om mindretallet indstiller lovpakken til vedtagelse, sker det alligevel med nogen beklæmthed. Selve lovforslagene er yderst komplicerede, og der er kommet en del ændringsforslag i sidste sekund. Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget er således ikke sikre på, at samtlige de svagheder, der er blevet påpeget under udvalgsarbejdet, virkelig er blevet strammet op.

Da det imidlertid er vigtigt, at denne lovpakke gennemføres inden Folketingets sommerpause, har mindretallet på trods af disse betænkeligheder alligevel indvilget i at afgive betænkning.

Et *tredje mindretal inden for flertallet* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) udtaler, at det ikke kan udelukkes, at den i Socialdemokratiets betækningsbidrag omtalte undvigelse af beskatning af genvundne afskrivninger kan finde sted. Mindretallet mener, at dette i givet fald er et hul, der må lukkes, hvis erfaringerne viser, at undvigelse finder sted.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

Til § 1

1) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:
»01. I § 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter kan bestemme, hvorvidt indkomstbeskatning til en fremmed stat, Færøerne eller Grønland opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 2, 3. og 4. pkt.«

2) Det under nr. 3 foreslåede § 2, stk. 1, litra d), affattes således:

- »d) – udøver et erhverv med fast driftssted her i landet eller deltager i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her,
- er berettiget til løbende ydelser hidrørende fra en sådan virksomhed eller fra afståelsen af en sådan virksomhed, når ydelserne ikke er udbytte, afdrag på et tilgodehavende, renter eller royalties, eller
 - har bortforpagtet en sådan virksomhed,«.

3) I det under nr. 7 foreslåede § 2, stk. 1, litra i), ændres »jf. § 65 C, stk. 2« til: »jf. § 65 C, stk. 4«.

4) I det under nr. 9 foreslåede § 2, stk. 7, udgår 2. pkt.

5) Nr. 10 affattes således:

»10. I § 40 indsættes som nyt 3. pkt.:

»Royaltyskat af royalty for personer m.v., som er skattepligtige efter § 2, stk. 1, litra i), opkræves efter reglerne i § 65 C.«

6) Nr. 13, 14 og 15 udgår.

7) Den under nr. 18 foreslåede § 65 C affattes således:

»§ 65 C. I forbindelse med enhver udbetaling eller godskrivning af royalty til en person eller et selskab m.v., der er skattepligtig efter § 2, stk. 1, litra i), eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g), skal den, for hvis regning udbetalingen eller godskrivningen foretages, indeholde 30 pct. af den samlede royalty. Pligten til at indeholde royaltyskat påhviler personer, dødsboer, selskaber, fonde, foreninger, institutioner m.v., der har hjemting her i landet. Hvis den, for hvis regning udbetaling eller godskrivning foretages, ikke har hjemting her i landet og udbetalingen eller godskrivningen foretages af en dertil befuldmægtiget, der har hjemting her i

landet, påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse. Bestemmelsen i § 46, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. Det indeholdte beløb benævnes »royaltyskat«.

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte regler om, at der enten slet ikke skal foretages indeholdelse, eller at der skal foretages indeholdelse med en sats, der er mindre end 30 pct., hvis Danmark og den stat, hvor royaltymodtageren er hjemmehørende, i en dobbeltbeskatningsoverenskomst har aftalt, at royaltybetalinger fra kilder her i landet til modtagere i den pågældende stat ikke kan beskattes eller kun beskattes med en sats, der er lavere end 30 pct.

Stk. 3. Ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan fastsætte regler om, at indeholdelsespligten ikke påhviler den, for hvis regning udbetaling eller godskrivning af royalty foretages, såfremt udbetalingen eller godskrivningen ikke foretages direkte til royaltymodtageren, men til en person, et dødsbo, et selskab, en fond, en forening eller en institution m.v. med hjemting her i landet, der varetager royaltymodtagerens interesser. I så fald pålægges indeholdelsespligten og de hertil knyttede pligter til indbetaling og indsendelse af oplysninger i stedet den nævnte person, dødsbo, selskab, fond, forening eller institution m.v.

Stk. 4. Til royalty henregnes betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller som vederlag for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.«

8) I den under nr. 19 foreslåede § 66 A indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Enhver, der hæver eller får godskrevet royaltyskat, kan, når han på fyldestgørende måde godtgør sin identitet, forlange, at den, der foretager udbetalingen eller godskrivningen, samtidig i en af ministeren for skatter og afgifter foreskrevet form attesterer den stedfundne udbetaling eller godskrivning.«

9) Nr. 20 udgår.

Til § 2

10) Det under *nr. 1* foreslåede § 2, *stk. 1, litra a*), affattes således:

- »a) – udøver et erhverv med fast driftssted her i landet eller deltager i en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her eller
- er berettiget til løbende ydelser hidrørende fra en sådan virksomhed eller fra afståelsen af en sådan virksomhed, når ydelserne ikke er udbytte, afdrag på et tilgodehavende, renter eller royalties, eller
 - har bortforpaget en sådan virksomhed,«.

11) I det under *nr. 5* foreslåede § 2, *stk. 1, litra g*), ændres »jf. kildeskattelovens § 65 C, stk. 2« til: »jf. kildeskattelovens § 65 C, stk. 4«.

12) I det under *nr. 6* foreslåede § 2, *stk. 2*, udgår *sidste punktum*.

Til § 4

13) I *stk. 4* udgår ordene », der beregnes i forhold til omsætningen,«.

14) *Stk. 7* og *stk. 8* affattes således:

»*Stk. 7*. Kildeskattelovens § 2, *stk. 1, litra i*), § 2, *stk. 7*, § 40, 3. pkt., § 41, *stk. 2*, 3. pkt., § 65 C, *stk. 1* og 2, § 66 A, § 74, *stk. 1*, nr. 1, 3 og 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 7, 9, 10, 11, 18, 19, 21 og 22, samt selskabsskattelovens § 2, *stk. 1, litra g*), og § 2, *stk. 2*, 5. pkt., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 5 og 6, har virkning for royalty, der forfalder til betaling eller godskrivning den 1. januar 1988 eller senere.

Stk. 8. Kildeskattelovens § 65 C, *stk. 4*, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, har virkning fra den 18. februar 1987.«

Bemærkninger

Til nr. 1

1. Efter ændringsforslaget skal ministeren for skatter og afgifter have kompetencen til at bestemme, om fremmede staters (samt Færøernes og Grønlands) skattesystem opfyl-

der betingelserne i kildeskattelovens § 1, nr. 2, 3. og 4. pkt.

2. Efter de nugældende kompetenceregler henhører spørgsmålet om, hvorvidt en fremmed stats skattesystem kan begrunde ophør af fuld skattepligt her til landet, under ligningsmyndighederne. Reglerne betyder i princippet, at den kommunale ligningsmyndighed i forbindelse med den konkrete ligning kan tage selvstændig stilling til et udenlandsk skattesystem.

I praksis har det imidlertid været således, at alle afgørelser vedrørende fremmede staters skattesystemer er blevet truffet af Skatte departementet. Som omtalt i bemærkningerne til lovforslaget har retsudviklingen dog også været præget af nogle kendelser fra Landsskatteretten.

3. Med ændringen af kildeskattelovens § 1, nr. 2, skal der tages fornyet stilling til de udenlandske skattesystemer.

For at sikre, at bedømmelsen af fremmede staters skattesystemer træffes hurtigt og efter ensartede principper, vil det være hensigtsmæssigt, at en egentlig formel kompetence til at fastsætte bestemmelser herom bliver tillagt ministeren for skatter og afgifter.

På denne baggrund indeholder ændringsforslaget en bemyndigelsesregel for ministeren til at udstede bekendtgørelser om, hvilke fremmede staters skattesystemer der kan godkendes i henhold til § 1, nr. 2.

Da ministeriet efter ændringsforslaget vil få tillagt kompetencen i disse sager, er det forudsat, at ligningsrådet ikke længere skal kunne give bindende forhåndsbesked om disse spørgsmål.

Endvidere indebærer forslaget, at bedømmelsen af fremmede staters skattesystemer ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Til nr. 2 og 10

Lovforslaget indeholder bl.a. regler om begrænset skattepligt for visse ydelser, der hidrører fra en erhvervsvirksomhed med fast driftssted her i landet. Som lovforslaget er affattet, gælder reglerne herom som hovedregel kun, når ydelserne beregnes i forhold til overskuddet eller omsætningen i den pågæl-

dende virksomhed. Denne begrænsning gælder dog ikke for forpagtningsafgift.

Efter ændringsforslaget skal det ikke være en betingelse, at ydelserne beregnes i forhold til overskuddet eller omsætningen. Reglen skal altså gælde for alle løbende ydelser. Uden for reglen falder udbytte, afdrag på tilgodehavender, renter og enhver form for royalties. I denne forbindelse omfatter begrebet royalties ikke alene de vederlagsformer, som er nævnt i den i ændringsforslag nr. 7 foreslåede § 65 C, stk. 4, i kildeskatteloven, men også vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm.

Til nr. 3-9 og 11-12

Ændringsforslagene går ud på at begrænse den foreslåede begrænsede skattepligt for royalties og den dertil knyttede generelle indeholdelsespligt for royaltybetalere her i landet, således at:

- der kun skal ske indeholdelse ved betalinger til udlandet og ikke ved betalinger til personer eller selskaber, der allerede efter gældende regler er skattepligtige her i landet af royalties,
- der skal være mulighed for nedsættelse af den generelle indeholdessats på 30 pct. eller for fritagelse af indeholdelsespligten i særlige tilfælde, og
- den foreslåede begrænsede skattepligt for royalties ikke skal omfatte betalinger af såkaldte »kunstnerroyalties« til modtagere i udlandet.

Lovforslaget går - for så vidt angår royalty - først ud på, at royalty, udbetalt fra kilder her i landet til modtagere i udlandet, skal undergives en dansk bruttobeskatning på 30 pct. Dette punkt er et led i skatterefterskiftlovens afsnit om skatteflugt, hvori indgår, at indtægt, der optjenes her i landet, også beskattes her i landet.

Lovforslaget går dernæst ud på, at der i denne forbindelse indføres en generel pligt for royaltybetalere med hjemting her i landet til at indeholde 30 pct. royaltyskat. Indeholdelse skal efter lovforslaget foretages, uanset om modtageren er hjemmehørende i Danmark eller i udlandet. Den foreslåede indeholdelsespligt skal således også omfatte royaltybetalinger til den kreds af modtagere,

som allerede efter gældende ret er skattepligtige af den modtagne royalty. Denne kreds omfatter hovedsagelig personer og selskaber m.v., som er hjemmehørende her i landet og derfor er fuldt skattepligtige til Danmark. Kredsen omfatter dernæst personer og selskaber m.v., hjemmehørende i udlandet, som har et såkaldt fast driftssted her i landet, og som er begrænset skattepligtige af dette faste driftssteds overskud.

For denne kreds af royaltymodtagere virker den foreslåede royaltyskat alene som en foreløbig skattebetaling på samme måde som indeholdelse af foreløbig skat ved lønudbetaling. Royaltyskatten modregnes i slutskatten og er således uden betydning for den endelige skat.

Royaltyskatten vil indebære meradministration hos såvel de indeholdelsespligtige som hos skattemyndighederne. Da royaltyskatten omfatter ethvert vederlag for retten til at anvende en andens immaterielle rettigheder, vil der blive tale om et betydeligt antal udbetalinger, hvoraf der skal indeholdes royaltyskat.

Endvidere medfører royaltyskatten, at der skal anvendes en definition, som ikke er benyttet før. Dette kan medføre vanskeligheder med at afgøre, hvornår eller i hvilket omfang en betaling er omfattet af royaltydefinitionen.

Af administrative grunde foreslås det derfor i *ændringsforslagene*, at der kun skal indeholdes royaltyskat ved betalinger til de personer eller selskaber i udlandet, som bliver omfattet af den ny skattepligt. Der skal derimod ikke foretages indeholdelse af royaltyskat ved betalinger til personer eller selskaber, som allerede er skattepligtige til Danmark af royalty, enten fordi modtageren er fuldt skattepligtig, eller fordi royaltybetalingen indgår i overskuddet af et fast driftssted her i landet, som er omfattet af begrænset skattepligt, efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a.

Den foreslåede regel i kildeskattelovens § 65 C om indeholdelse foreslås derfor begrænset til kun at omfatte royaltybetalinger til personer eller selskaber, som bliver omfattet af de nye skattepligtsregler i kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra i), eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g).

Som følge heraf udgår lovforslagets ændringer af kildeskatteloven, for så vidt angår virkningen af indeholdt royaltyskat ved forskudsregistrering og årsopgørelse for den kreds af royaltymodtagere, som allerede er skattepligtige til Danmark af modtaget royaltyskat.

Det foreslås dernæst, at der skal være mulighed for, at den generelle indeholdelsessats på 30 pct. kan nedsættes.

I mange tilfælde vil royaltymodtagere være hjemmehørende i stater, med hvilke Danmark har indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst. I disse overenskomster er det aftalt, med hvilken sats Danmark som kildestat kan beskatte royalties, der betales til modtagere i den anden stat. I overenskomsterne med andre industrilande er denne sats typisk 0 pct., mens den i andre overenskomster er lavere end 30 pct.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne medfører således, at Danmark i mange tilfælde må nedsætte eller helt ophæve den foreslåede 30 pct. royaltibeskatning. I bemærkningerne til lovforslaget er det nævnt, at dette skal ske ved, at den udenlandske royaltymodtager anmoder de danske skattemyndigheder om hel eller delvis refusion af den 30 pct. royaltyskat, som royaltibetaleren har indeholdt.

Dette vil kunne medføre en større administration med indeholdelse af 30 pct. royaltyskat og efterfølgende refusion af den del af skatterne, som Danmark har givet afkald på i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Det foreslås derfor i et nyt stk. 2 i den foreslåede § 65 C i kildeskatteloven, at ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, skal kunne bestemme, at indeholdelse ved royaltibetalinger i disse tilfælde skal ske med en lavere sats end 30 pct. Indeholdelse tænkes i stedet at skulle ske med den sats, som Danmark har ret til at opkræve i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med royaltymodtagerens bopælsstat.

Det foreslås endvidere at begrænse indeholdelsespligten i tilfælde, hvor royaltibeløb betales gennem flere led, inden de modtages af den udenlandske rettighedshaver.

Det foreslås, at ministeren for skatter og afgifter eller den, ministeren bemyndiger dertil, skal have mulighed for i en bekendtgørelse at bestemme, at i de tilfælde, hvor royaltys-

betaleren afregner med en person, et selskab eller en institution, som varetager flere rettighedshaveres interesser, skal der kun foretages indeholdelse hos det sidste led her i landet, inden royaltibeløbet afregnes over for en modtager i udlandet.

Der foreslås derfor indsat en bemyndigelse herom til ministeren for skatter og afgifter i et nyt stk. 3 i den foreslåede § 65 C i kildeskatteloven.

Den internationale praksis for afregning af royalties vedrørende kunstnerrettigheder indebærer, at betalingen i vidt omfang foretages gennem centrale institutioner, som varetager rettighedshavernes interesser. Danske betalere af kunstnerroyalties afregner således med centrale institutioner her i landet, som betaler beløbet videre til rettighedshaveren, hvis han er hjemmehørende her i landet, eller til centrale institutioner i udlandet. Hvis rettighedshaverne til f.eks. en spillefilm er hjemmehørende i flere lande, kan den danske betaling for forvisning af filmen blev afregnet gennem flere lande.

Denne praksis medfører, at den danske betaler af kunstnerroyalties typisk ikke vil kunne oplyse, hvor royaltymodtagerne er hjemmehørende. Endvidere vil udenlandske rettighedshavere til f.eks. en spillefilm ikke have mulighed for at beregne, hvor stor en del af royaltvindtægterne for spillefilmen der stammer fra Danmark.

Dette betyder, at det ikke er muligt at gennemføre den foreslåede royaltibeskatning, for så vidt angår kunstnerrettigheder, uden at pålægge de udenlandske rettighedshavere og deres interesseinstitutioner en meget omfattende administration.

Denne administration vil stå i et misforhold til provenuet ved den foreslåede beskatning af kunstnerroyalties, idet rettighedshaverne meget ofte er hjemmehørende i industrilande og Danmark i dobbeltbeskatningsoverenskomster har givet afkald på at beskatte royalties fra kilder her i landet til modtagere i industrilande.

På den baggrund foreslås det, at den foreslåede royaltibeskatning ikke skal omfatte betalinger af kunstnerroyalties.

Der foreligger ikke oplysninger, der gør det muligt at skønne over, hvor stor en del af lovforslagets merprovenu der vil falde bort som følge af ændringsforslaget. Det må dog antages at være et forholdsvis begrænset be-

løb, da det må formodes, at en stor del af de beløb, der udbetales i royalty m.v. til kunstnere, går til andre industrilande, over for hvilke Danmark i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har givet afkald på at beskatte

royalty-betalinger fra Danmark.

Til nr. 13 og 14

Ændringerne er alene af redaktionel karakter.

Hagen Hagensen (KF) Collet (KF) Stetter (KF) Fogh Rasmussen (V)

Skrumsager Skau (V) Bente Juncker (CD) Damgaard Nielsen (FP)

Kofod-Svendsen (KRF) nfmd. Jytte Hilden (S) Hans Hækkerup (S) Camre (S)

Lohmann (S) Stavad (S) fmd. Tastesen (S) Ruth Olsen (SF) Thoft (SF)

Bernhard Baunsgaard (RV)

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 11:

Der ønskes en redegørelse for de særlige problemer med exemptionsoverenskomsterne, der er beskrevet i B 50-udvalgets betænkning, samt hvilke muligheder der er for administrativt at opstramme praksis for at undgå underskudsudnyttelse i forhold til exemptionsoverenskomsterne.

Svar:

Overenskomsterne til ophævelse af dobbeltbeskatning har til formål at ophæve den dobbeltbeskatning, der kan opstå, når en skatteyder er skattepligtig til to stater af den samme indkomst.

I overenskomsterne tages der ikke stilling til, hvorledes f.eks. underskud skal behandles. Dette problem må derfor reguleres ved hjælp af de interne danske regler.

Varelagerlovens § 5 a er den eneste danske bestemmelse, der indeholder særlige regler om den skattemæssige behandling af underskud fra udlandet. Varelagerlovens § 5 a har indtil nu alene begænset nedskrivningsadgangen på varelagre, når den virksomhed, som de er knyttet til, bliver udøvet i et land, hvormed Danmark har indgået en overenskomst, hvor ophævelsen af dobbeltbeskatningen sker efter exemptionsprincippet. Der er nu som led i lovgivningen mod skatteflugt m.v. blevet fremsat forslag om, at nedskrivningsadgangen begrænses på alle varelagre knyttet til udenlandske virksomheder (L 203).

Globalindkomstprincippet medfører, at der generelt er adgang til at fratække underskud fra virksomhed og kilder i udlandet i den danske indkomst.

Ofte vil der tillige i kildelandet være adgang til fremførsel af underskuddet fra aktiviteter der til fradrag i kommende års indtægt svarende til de danske regler i ligningslovens § 15.

Et forenklet eksempel (for et selskab) kan vise samspillet mellem de forskellige regler:

kr.

I Danmark:

År I:

Dansk indkomst	200.000
Udenlandsk indkomst.....	÷ 200.000

År II:

Dansk indkomst	200.000
Udenlandsk indkomst.....	200.000

I udlandet:

År I:

Underskud	200.000

Skattepligtig indkomst	÷ 200.000
Ingen udenlandsk skat.	

År II:

Årets overskud.....	200.000
÷ fremført underskud fra år I	200.000

Skattepligtig indkomst	0
Ingen udenlandsk skat.	

Når den skattepligtige indkomst i Danmark opgøres efter globalindkomstprincippet, ser det således ud:

kr.

År I:

Dansk indkomst	200.000
Udenlandsk indkomst.....	÷ 200.000

Skattepligtig indkomst	0

År II:

Dansk indkomst	200.000
Udenlandsk indkomst.....	200.000

Skattepligtig indkomst	400.000
Skat 50 pct.....	200.000

Hvis der med den fremmede stat, hvor den udenlandske indkomst stammer fra, er indgået en creditoverenskomst eller den interne creditlempelsesregel i ligningslovens § 33 anvendes, skal det dokumenteres, at der er betalt skat i udlandet. Da dette ikke er tilfældet her, skal der ikke lempes i den beregnede danske skat.

Hvis der derimod foreligger en overenskomst, der følger exemptionsprincippet, foretages lempelse således:

$$\frac{200.000 \times 200.000}{400.000} = 100.000 \text{ kr.}$$

Lempelsen i den danske skat udgør altså 100.000 kr., hvorved den samlede beskatning af de 400.000 kr. i år II udgør 100.000 kr., dvs. 25 pct., selvom der ikke hverken i år I eller år II er betalt skat i udlandet.

I spørgsmålet anføres herefter, hvilke muligheder der er for administrativt at opstramme praksis for at undgå den beskrevne underskudsudnyttelse i forbindelse med indkomst omfattet af en exemptionsoverenskomst.

Den beskrevne fremgangsmåde bygger på de almindelige regler om opgørelsen af den skattepligtige indkomst, herunder globalindkomstprincippet. Der er ikke tale om en administrativ praksis. Skal der ske en begrænsning af adgangen til at få fradrag for udenlandske underskud i forbindelse med indkomstopgørelsen, vil dette kræve egentlige lovændringer.

Skatteministeriet søger dog i forbindelse med indgåelse eller revision af dobbeltbeskatningsoverenskomster at få indført lempelse efter creditprincippet.

Spørgsmål 12:

Er der mulighed for en skatteyder, der flytter til et andet land, for at modtage forhåndsbesked om, hvorvidt de danske skattemyndigheder godkender det pågældende lands skattesystem, jf. § 1, nr. 2.

Svar:

Såfremt der med forhåndsbesked menes en bindende forhåndsbesked fra ligningsrådet i henhold til lov om bindende forhåndsbesked om skattespørgsmål m.v., har ligningsrådet hidtil i praksis afvist at tage stilling til spørgsmålet, om et udenlandsk skattesystem har kunnet godkendes i relation til bestemmelsen i kildeskattelovens § 1, nr. 2.

Det er tanken, at den administrative afgø-

relse af, om et lands skattesystem kan godkendes i henhold til kildeskattelovens § 1, nr. 2, i den foreslåede udformning, skal henlægges til Ministeriet for Skatter og Afgifter. Et herpå sigtende ændringsforslag vil blive tilsendt udvalget. Ministeriets afgørelser vil blive offentliggjort. Skatteydere, der ønsker oplysning om, hvorvidt et lands skattesystem kan godkendes, må altså rette henvendelse herom til Skatteministeriet.

Svar vil herefter blive afgivet hurtigst muligt.

Spørgsmål 27:

Kan udvalget gå ud fra, at de landes skattesystemer, der er mærket med »/« i bilaget til besvarelsen af spørgsmål 13, ikke vil blive godkendt i henhold til § 1, nr. 2?

Svar:

Samtlige landes skattesystemer gennemgås for øjeblikket med henblik på at bestemme, om de kan godkendes i relation til § 1, nr. 2. Om et landsskattesystem kan godkendes, afhænger af, hvorledes skattesystemet ser ud på indeværende tidspunkt. På denne baggrund er det muligt, at visse lande, hvis systemer ikke tidligere er blevet godkendt, nu kan godkendes, hvis der er sket væsentlige ændringer i skattesystemet, siden det blev afprøvet sidst.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige, hvilke lande der ikke kan godkendes i henhold til § 1, nr. 2.

Spørgsmål 28:

Ad svaret på spørgsmål 12 og 13:

Kan ministeren mere konkret vurdere, om følgende landes skattesystemer kan godkendes eller ikke godkendes i henhold til § 1, nr. 2: Guernsey, Luxembourg, Botswana, Liberia og Spanien.

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 27, er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige, hvilke landes skattesystemer der kan godkendes eller ikke godkendes i henhold til § 1, nr. 2.

Bilag 2

Ministeren for skatter og afgifters kommentarer til henvendelsen fra statsautoriseret revisor Otto Jensen vedrørende L 204 om ændring af investeringsfondsloven samt ministerens kommentarer til henvendelsen fra Erhvervenes Skatteudvalg

Otto Jensen rejser følgende spørgsmål i sin henvendelse:

1. Det kritiseres, at der kan meddeles dispensation fra efterbeskatningsreglerne ved midlertidigt skattepligtsophør af indtil 1 år varighed.

Kommentar: Dispensationsbestemmelsen har til formål at undgå, at efterbeskatningsreglerne kommer til at omfatte tilfælde, der ikke har forbindelse med skatteflugt.

Efter de gældende regler kan der gives tilladelse til, at en henlæggelse opretholdes på de oprindelige vilkår, såfremt der inden 1 år fra afhændelsen eller ophøret overtages anden erhvervsvirksomhed.

Da skattepligtsophør efter forslaget side-stilles med ophør af erhvervsvirksomhed, er det fundet rigtigt, at der ved midlertidigt skattepligtsophør er en tilsvarende dispensationsmulighed som ved midlertidigt ophør af erhvervsvirksomhed.

2. Det anføres, at der kun bør gives dispensation mod, at der stilles sikkerhed.

Kommentar: Efter de gældende regler skal personlig skattepligtige indskyde 70 pct. af en investeringsfondshenlæggelse på en særlig konto. Selskaber skal tilsvarende indskyde 50 pct. Kontoens indestående tjener til sikkerhed for bl.a. efterbeskatningskrav, når en virksomhed ophører.

Efter forslaget skal dette også gælde ved skattepligtsophør.

Det er ikke fundet påkrævet at indføre supplerende regler om, at der skal stilles yderligere sikkerhed i de tilfælde, som dispensationsreglen omfatter. Det skyldes bl.a., at reglen kun omfatter midlertidigt skattepligtsophør af en varighed på indtil 1 år. Der skal ikke kunne meddeles dispensation, hvis der er grundlag for at antage, at skattepligtsophøret ikke er midlertidigt.

Efter den gældende dispensationsregel ved virksomhedsophør er der heller ikke noget krav om yderligere sikkerhed.

3. Det foreslås, at der indføres efterbeskatning af foretagne forlodsafskrivninger på udenlandske aktiver inden for en tidshorison på fra 5–10 år forud for emigrationen.

Kommentar: Lovforslaget omfatter kun efterbeskatning af ikke anvendte investeringsfondshenlæggelser.

Investeringsfondshenlæggelser, der er anvendt til forlods afskrivning, beskattes efter de gældende regler som andre afskrivninger, hvis der ved salg af aktiver indvindes en avance.

Fuldt skattepligtige, der afhænder erhvervsaktiver i udlandet, vil også være skattepligtige til Danmark af en eventuel avance (foretagne afskrivninger) ved salg af erhvervsaktiver i udlandet. De gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster kan dog udelukke en sådan beskatning.

Der er ikke fundet grundlag for at indføre særregler om efterbeskatning af foretagne forlodsafskrivninger ved anvendelse af investeringsfondsmidler.

Efterbeskatning af alle forlodsafskrivninger på udenlandske erhvervsaktiver inden for 5–10 år forud for skattepligtsophør vil således være alt for vidtgående, idet en sådan regel bl.a. ikke tager hensyn til fysisk nedslidning eller teknisk forældelse af det udenlandske aktiv.

For skattepligtige personer medfører de gældende regler om personlig arbejdsindsats endvidere, at investeringsfondsmidler ofte ikke kan anvendes til forlods afskrivning på erhvervsaktiver i udlandet.

4. Det anføres, at efterbeskatning af ubenyttede investeringsfondshenlæggelser kan undgås ved umiddelbart forud for emigration

at omdanne den personligt drevne virksomhed til A/S eller ApS.

Kommentar: Efter § 7 i lov om skattefri virksomhedsomdannelse kan ubenyttede henlæggelser overføres helt eller delvis til selskabet. De overførte henlæggelser betragtes, som om de var foretaget af selskabet i henlæggel-

sesårene. Anvendelsesfrister m.v. ændres ikke.

Da det selskab, hvortil henlæggelserne overføres, videreføres i Danmark, er der ikke fundet grundlag for at indføre regler om efterbeskatning.

Erhvervenes Skatteudvalg har i skrivelse af 31. marts 1987 (L 207 bil. 16) rettet henvendelse til skatte- og afgiftsudvalget og fremsat bemærkninger til de foreslåede ændringer vedrørende:

1. Kildeskattelovens § 1, nr. 2 (L 207),
2. Begænset skattepligt af renter (L 207),
3. Begrænset skattepligt af royalties (L 207),
4. Skattekontrolloven (L 206) og
5. Renteperiodisering ved til-/raflytning (L 202).

Erhvervenes Skatteudvalgs bemærkninger giver mig anledning til følgende kommentarer:

Ad punkt 1. Kildeskattelovens § 1, nr. 2, (L 207, § 1, nr. 1)

Erhvervenes Skatteudvalg kritiserer den foreslåede formulering af kildeskattelovens § 1, nr. 2. Denne regel går ud på, at når en person, der har haft bopæl i Danmark i mindst 4 år, opgiver bopælen her i landet, fastholdes den fulde skattepligt i 4 år, medmindre personen godtgør at være undergivet indkomstbeskatning til fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Efter den foreslåede formulering skal der lægges vægt på, at den udenlandske beskatning ikke sker efter regler, der er åbenbart lempeligere end reglerne her i landet, og ved afgørelsen heraf henses bl.a. til, om indkomstbeskatningen i princippet omfatter de samlede indtægter, uanset hvorfra de hidrører.

Skatteudvalget er af den opfattelse, at forslaget vil medføre uoverskuelige konsekvenser for medarbejdere, som erhvervsvirksomheder udstationeres til ofte langvarige ophold i udlandet. Dette forringer virksomhedernes muligheder for at besætte poster i udlandet og begrænser mulighederne for en intensivret eksportindsats.

Erhvervenes Skatteudvalg fremsætter derfor en række alternative forslag.

Henvendelsen fra Erhvervenes Skatteudvalg giver mig anledning til følgende bemærkninger om ændringen af kildeskattelovens § 1, nr. 2.

Den foreslåede omformulering af reglen tilsigter at opstille vejledende betingelser til de udenlandske skattesystemer, for at de kan begrunde ophør af fuld dansk skattepligt. Disse betingelser er i overensstemmelse med intentionerne bag den gældende regel.

Efter den ændrede formulering vil skattesystemerne i en lang række lande fortsat kunne godkendes som begrundende ophør af fuld skattepligt. Der foregår for tiden en gennemgang af de allerede godkendte skattesystemer med henblik på at udarbejde en liste over disse lande.

Selv om en medarbejder fra en erhvervsvirksomhed udstationeres til en stat, hvis skattesystem ikke kan godkendes, vil den pågældende person typisk blive stillet i alt væsentligt, som om han kun var begrænset skattepligtig. Dette forudsætter dog, at Danmark og den pågældende stat har indgået en dobbeltbeskatningsaftale.

En person, der opgiver sin bopæl her i landet og udstationeres til en fremmed stat, vil nemlig som regel have et så langvarigt ophold i denne stat, at han i dobbeltbeskatningsaftalens forstand bliver hjemmehørende i denne stat, selvom han også er fuldt skattepligtig til Danmark. Efter dobbeltbeskatningsaftalen kan Danmark herefter kun beskatte personen af indtægter her fra landet, til hvilke Danmark har beskatningsretten som kildestat. Disse indtægter er stort set de samme, som er omfattet af begrænset dansk skattepligt, når de oppebæres af personer, der ikke er fuldt skattepligtige her til landet.

Endvidere vil den gældende regel i ligningslovens § 33 A typisk medføre, at Danmark ikke beskatter lønindtægt, som en udstationeret eksportmedarbejder modtager under ophold i fremmede stater, selv om disse stater skattesystemer ikke opfylder kravene i

Bilag til bet. o. lovf. vedr. forskellige skattelove

kildeskattelovens § 1, nr. 2, om ophør af fuld dansk skattepligt. Reglen i § 33 A går ud på, at når en fuldt skattepligtig person under ophold uden for riget i mindst 6 måneder uden andre afbrydelser af opholdet end ferie eller lignende af en sammenlagt varighed på højst 42 dage har erhvervet lønindtægt ved personligt arbejde i tjenesteforhold, nedsættes indkomstkatten med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst. Reglen gælder ikke i særlige tilfælde, som dog typisk ikke vedrører udstationerede eksportmedarbejdere.

Selv om jeg har stor forståelse for hensynene til udstationerede medarbejdere fra eksporterhvervsvirksomheder, mener jeg ikke, at disse hensyn kan begrunde en ophævelse af reglen i § 1, nr. 2, ved bosættelse i udlandet for en længere periode, som foreslået af Erhvervenes Skatteudvalg. En sådan regel ville i øvrigt også medføre vanskeligheder med hensyn til, hvorledes udstationerede personer skulle dokumentere, at bosættelsesperioden i udlandet bliver tilstrækkelig lang.

Jeg kan heller ikke gå ind for skatteudvalgets forslag om at bevare den gældende formulering af § 1, nr. 2, idet det er utilfredsstillende, at praksis vedrørende reglen afviger betydeligt fra de oprindelige intentioner med reglen.

Med hensyn til skatteudvalgets forslag om, at den ændrede formulering af § 1, nr. 2, først får virkning, når der er udarbejdet lister over godkendte og ikkegodkendte stater, kan jeg nævne, at sådanne lister allerede er under udarbejdelse og snart vil foreligge. Jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for en ændret ikrafttrædelse.

Jeg kan tiltræde skatteudvalgets synspunkt om, at det er den fremmede stats beskatningsregler på tidspunktet for fraflytningen fra Danmark, som er afgørende for ophør af fuld dansk skattepligt for en fraflyttet person, således at senere ændringer i dette skattesystem er uden betydning for denne person. For andre personer, som senere flytter til det pågældende land, må spørgsmålet om ophør af fuld dansk skattepligt bedømmes på grundlag af landets ændrede skattesystem.

Erhvervenes Skatteudvalg har endvidere foreslået, at der skal kræves f.eks. 8 års bopæl her i landet for anvendelse af reglen i kildeskattelovens § 1, nr. 2, om bevarelse af fuld skattepligt i 4 år efter fraflytning.

Jeg kan hertil nævne, at det gældende krav om 4 års bopæl her i landet for anvendelse af § 1, nr. 2, i sin tid blev begrundet i, at reglen i § 1, nr. 2, kan forekomme mindre rimelig, hvor det drejer sig om en person, der kun har været skattepligtig til Danmark i en kortere periode. Efter min opfattelse tilgodeses dette hensyn i tilstrækkelig grad med den gældende 4-årsregel. Jeg kan derfor ikke anbefale forslaget fra Erhvervenes Skatteudvalg om, at der skulle kræves 8 års bopæl her for anvendelse af § 1, nr. 2.

Ad punkt 2. Begrænset skattepligt af renter (L 207, § 1, nr. 9)

I henvendelsen foreslår Erhvervenes Skatteudvalg at forlænge det tidsrum, der efter den foreslåede § 2, stk. 6, skal kræves for begrænset skattepligt af renter.

Jeg skal hertil bemærke, at den foreslåede begrænsede skattepligt af renter fra kilder her i landet alene skal omfatte fordringshavere hjemmehørende i udlandet, som tidligere har haft en vis tilknytning her til landet. Denne personkreds er i den nævnte regel i kildeskattelovens § 2, stk. 6, foreslået afgrænset som personer, der har været fuldt skattepligtige her til landet i en eller flere perioder på i alt mindst 5 år inden for de seneste 10 år før ophøret af den fulde skattepligt. Herved undgås, at personer, der efter at have været fuldt skattepligtige til Danmark i et kortere åremål på ny fraflytter landet, bliver omfattet af den begrænsede skattepligt på renter.

Den samme periode foreslås anvendt ved afgrænsningen af den personkreds, som skal være omfattet af reglerne om aktieavancebeskatning ved fraflytning m.v., jf. lovforslag om aktieavancebeskatning ved fraflytning m.v. (L 208). Den foreslåede periode på 5 år er fastsat efter et skøn over, hvor længe en persons ophold her i landet kan siges at være kortvarigt eller midlertidigt med den følge, at den pågældende efter fraflytningen ikke skal være omfattet af den begrænsede skattepligt af renter fra kilder her i landet. Jeg mener ikke, at der er grundlag for at forlænge denne periode.

I henvendelsen foreslås det at præcisere, at den adgang, der efter ligningslovens § 5, stk. 5, er for ubegrænset skattepligtige til at opnå

tilladelse til fuld renteperiodisering, også gælder for begrænset skattepligtige.

Hertil skal jeg bemærke, at begrænset skattepligtige opgør den skattepligtige indkomst og formue efter skattelovgivningens almindelige regler, medmindre andet er særligt fastsat i lovgivningen. Bestemmelsen i ligningslovens § 5, stk. 5, gælder derfor også for begrænset skattepligtige.

På den baggrund finder jeg ikke, at der er behov for at præcisere, at ligningslovens § 5, stk. 5, også gælder for begrænset skattepligtige.

Det er ligningsrådet, der afgør, hvorvidt der i de konkrete tilfælde skal gives tilladelse til fuld renteperiodisering.

Ad punkt 3. Begrænset skattepligt af royalties (L 207, § 1, nr. 7, m.fl.)

Erhvervenes Skatteudvalg anfører, at indførelsen af royaltybeskatning medfører risiko for fordyrelse af teknologiimporten, hvorfor det bør overvejes at opgive denne del af forslaget.

Jeg er ikke enig i denne antagelse.

For det første har mange af Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler bestemmelser om, at royaltymodtagerens bopælsstat har den udelukkende beskatningsret for royalty, således at kildestaten ikke må beskatte. Dette gælder især Danmarks aftaler med andre industrilande.

For det andet vil den skat, som Danmark som kildestat kan tage efter andre dobbeltbeskatningsaftaler, typisk være beskeden, nemlig 5-10 pct.

Jeg agter derfor at fremsætte ændringsforslag om, at det skal kunne bestemmes i en bekendtgørelse, at ved royaltybetalinger til modtagere i disse lande skal der enten slet ikke ske indeholdelse af dansk royaltyskat eller kun ske indeholdelse af dansk royaltyskat med den procentsats, som Danmark har ret til at opkræve efter dobbeltbeskatningsaftalen.

Endelig må det tages i betragtning, at den skat, der skal betales i Danmark som royaltyskat af betalinger fra kilder her i landet, typisk vil nedsætte beskatningen i royaltymodtagerens bopælsstat, således at den ny danske beskatning ikke forøger den samlede beskatning af den udenlandske royaltymodtager.

Udenlandske rettighedsindehavere vil således ikke have noget reelt grundlag for at forsøge at vælte den foreslåede royaltybeskatning over på de danske virksomheder, som skal betale for at anvende rettighederne.

Ad punkt 4. Skattekontrolloven (L 206)

Erhvervenes Skatteudvalg finder, at det bør præciseres, at kravet om opbevaring af regnskabsmateriale i Danmark kun omfatter regnskabsmateriale vedrørende virksomhed i Danmark og ikke f.eks. regnskabsmateriale vedrørende et dansk selskabs filial i udlandet.

Jeg kan i denne forbindelse henvise til kommentaren til en henvendelse fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (L 206 - bilag 3) og til det ændringsforslag, jeg har fremsat til bestemmelsen om opbevaring af regnskabsmateriale.

Endvidere anfører skatteudvalget, at bestemmelser i udenlandsk lovgivning, som er en hindring for opbevaring af regnskabsmateriale i Danmark, enten må respekteres eller søges fjernet.

Jeg er enig i, at eventuelle konflikter mellem to landes retssystemer må søges fjernet gennem internationale forhandlinger. Det bebudede ændringsforslag vil dog i vidt omfang forhindre, at der opstår sådanne konflikter. Endvidere er der efter forslaget mulighed for i særlige tilfælde at dispensere fra kravet om at opbevare regnskabsmateriale i Danmark.

Ad punkt 5. Renteperiodisering ved til- og fraflytning (L 202)

I henvendelsen indstiller Erhvervenes Skatteudvalg, at dobbeltbeskatningsproblemer i forbindelse med renteperiodiseringsproblemer afhjælpes gennem en creditregel. Der henvises til de regler, der er foreslået i lovforslagene om beskatning af kursgevinster ved fraflytning m.v. (L 205) og om aktieavancebeskatning ved fraflytning m.v. (L 208).

Dobbeltbeskatning af renter i forbindelse med tilflytning vil kunne lempes ved credit efter ligningslovens § 33. Dette kan imidlertid kun ske for den del af de udenlandske skatter, der kan henføres til de renter, der også bliver beskattet i Danmark. Fradraget

kan endvidere højst svare til den forholds-
mæssige danske skat.

En del lande har en bestemmelse i deres skattelovgivning svarende til ligningslovens § 33. I det omfang dette er tilfældet, vil den skattepligtige ved *fraflytning* kunne opnå lempelse med skattebetaling efter en sådan bestemmelse. Har landet, hvortil den skattepligtige er flyttet, ikke en sådan bestemmelse i skattelovgivningen, vil den skattepligtige kunne forelægge problemet for skattemyndighederne i tilflytningslandet. I sådanne tilfælde vil tilflytningslandets skattemyndig-

heder og de danske skattemyndigheder søge at opnå en aftale om fordeling af retten til at beskatte renterne, således at dobbeltbeskatning undgås. En sådan fordeling vil typisk blive foretaget efter en periodisering af renterne, således at Danmark beskatter den del af renterne, der vedrører perioden inden fraflytningen, og tilflytningslandet beskatter resten af renterne.

På denne baggrund finder jeg ikke, at der er behov for en regel svarende til creditbestemmelserne i lovforslag L 205 og L 208.